

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกได้ทำสัญญาแล้ว: เมื่อท่านมา เราจะอุทิศตนเองต่อท่าน เวลานั้นพ่อได้มาเพื่อเตือนถึงสัญญาของลูก
- คำถาม:** เนื่องด้วยคุณสมบัติหลักใจของเหล่าเทพที่พวกเขาเท่านั้นลูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา?
- คำตอบ:** เพียงเหล่าเทพเท่านั้นที่มีคุณสมบัติพิเศษของการไม่จดจำใคร พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อและพวกเขาไม่ได้จดจำภาพลักษณ์ของผู้อื่น เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ที่นั่นไม่มีสิ่งใดนอกจากความสุข เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่จำเป็นที่จะจดจำใคร ด้วยการจดจำพ่อผู้เดียวในเวลานี้ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างมากและมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาที่ลูกนั้นไม่จำเป็นต้องจดจำใครในภายหลัง

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่แสนหวาน ลูกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นดวงวิญญาณทางจิตวิญญาณ (spiritual souls) จิตวิญญาณ (spirit) หรือดวงวิญญาณ (soul) คือสิ่งเดียวกัน พ่อทางจิตอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิต ก่อนหน้านั้นพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดไม่เคยให้ความรู้แก่ดวงวิญญาณ พ่อท่านเองพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด ไม่มีใครอื่นสามารถพูดเช่นนั้น พ่อไม่เคยมาในเวลาอื่นใดนอกเหนือจากยุคแห่งการบรรจบพบกันของวงจร พ่อมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นเมื่อความเลื่อมใสศรัทธาได้มาถึงจุดจบ พ่อหนึ่งทีและให้ความรู้แก่ลูกๆ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ สิ่งนี้ยากอย่างยิ่งสำหรับลูกบางคน สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่งแต่ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาดีมาก เหตุนี้เองบาปจึงอธิบายแก่พวกเขาซ้ำแล้วซ้ำเล่า แม้แต่เมื่อมีการอธิบายแก่พวกเขาแล้ว พวกเขายังคงไม่เข้าใจอะไรเลย ในโรงเรียนนักเรียนบางคนก็สอบตกทั้งที่ครูได้สอนมาเป็นเวลาถึง 12 เดือน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดก็สอนลูกทุกวันด้วยเช่นกัน กระนั้นก็มีเพียงลูกบางคนเท่านั้นที่สามารถเข้าถึงได้ ในขณะที่ผู้อื่นล้ม สิ่งหลักที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกคือ: คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ ไม่มีมนุษย์อื่นใดสามารถพูดสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า: พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อมาและอธิบายแก่ลูกๆ เท่านั้น หลังจากหนึ่งวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกเท่านั้นที่รับความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นได้รับความรู้นี้ เพียงสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มาเท่านั้นเข้าใจความรู้นี้ ลูกรู้ว่าพ่อเคยสอนความรู้นี้แก่ลูกในวงจรที่แล้วในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียงลูกๆ บราห์มินเท่านั้นมีบทบาทนี้ แน่نونที่ลูกต้องผ่านวรรณะเหล่านี้ ผู้คนของศาสนาอื่นๆ ไม่ได้ผ่านวรรณะเหล่านี้ เพียงผู้คนของบาร์ตเท่านั้นที่ผ่านวรรณะเหล่านี้ เพียงบราห์มินเท่านั้นที่กลายเป็นผู้อาศัยของบาร์ต เหตุนี้เองพ่อจึงต้องมาในบาร์ต ลูกๆ บราห์มินคือสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของพระชาติดาบราห์มา หลังจากบราห์มินลูกก็กลายเป็นเทพและแล้วก็ป็นนักรบ ไม่มีใครลูกทำให้เป็นนักรบ ลูกถูกทำให้เป็นบราห์มินและแล้วลูกก็กลายเป็นเทพ เมื่อองศาของเหล่าเทพเดียวกันนั้นได้ลดลงไป พวกเขาถูกรู้ว่านักรบ พวกเขากลายเป็นนักรบโดยอัตโนมัติ พ่อมาและทำให้ลูกเป็นบราห์มิน และแล้วลูกกลายเป็นเทพจากบราห์มินและเทพเดียวกันนั้นก็กลายเป็นนักรบ เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่พ่อผู้เดียวได้ก่อตั้งทั้งสามศาสนา ไม่ใช่ว่าท่านมาอีกครั้งในยุคทองและยุคเงิน เพราะผู้คนไม่รู้สิ่งนี้ พวกเขาจึงพูดว่าท่านก็มาในยุคทองและยุคเงินด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อไม่ได้มาในทุกยุค พ่อมาเพียงครั้งเดียวในวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เป็นพ่อที่ทำให้ลูกเป็นบราห์มินด้วยพระชาติดาบราห์มา พ่อมาจากอาณาเขตสูงสุด อัชชะ และแล้วบราห์มานั้นมาจากที่ใด? บราห์มาใช้ 84 ชาติเกิด พ่อไม่ได้ใช้ 84 ชาติเกิด บราห์มาและสรัสวดีกลายเป็นวิชฌ ผู้ที่รูปคู่ของเขาคือลักษมีและนารายณ์ เขาใช้ 84 ชาติเกิด และแล้วในตอนสิ้นสุดของหลายต่อหลายชาติเกิดของเขา พ่อเข้ามาในเขาและทำให้เขาเป็นบราห์มา พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา ชื่อของผู้นี้ไม่ได้ถูกตั้งขึ้นมาโดยตัวเขา หกวันหลังจากเด็กถือกำเนิด พวกเขาได้มีพิธีตั้งชื่อตามดวงชะตาของเขา พวกเขาฉลองวันเกิด ชื่อตามดวงชะตาของผู้นี้คือเลคราช นี่คือชื่อของเขาตั้งแต่เกิด เมื่อพ่อได้เข้ามาในเขาในยุคแห่งการบรรจบพบกันชื่อของเขาก็ถูกเปลี่ยน ท่านเปลี่ยนชื่อของผู้นี้เมื่อเขาอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ชื่อของชั้นยาสซีเปลี่ยนไปเมื่อพวกเขาทิ้งบ้านของเขาและจากไป ผู้นี้อาศัยอยู่ที่บ้าน พ่อตั้งชื่อเขาว่าบราห์มา เพราะบราห์มินนั้นเป็นที่ต้องการ พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อและทำให้ลูกกลายเป็นบราห์มินที่บริสุทธิ์ ลูกถูกทำให้บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าลูกบริสุทธิ์มาตั้งแต่เกิด ลูกได้รับคำสอนที่จะกลับมาบริสุทธิ์ สิ่งหลักคือจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกรู้ว่าไม่มีแม่เพียงคนเดียวในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาจะสามารถเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ผู้คนก้มลงเบื้องหน้ากูรู ฯลฯ เพราะพวกเขาได้ละทิ้งบ้านของพวกเขาและกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม ไม่สามารถกล่าวว่า พวกเขาเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่

การกราบไหว้บูชา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาไม่จดจำใคร ชันยาสซึ่งจดจำธาตุบราห์มาและสวดมนต์ภาวนา ผู้คนในยุคทองไม่ได้จดจำใคร พ่อพูดว่า: เวลานี้ลูกต้องจดจำผู้เดียว นั่นคือความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ เป็นดวงวิญญาณแฝงตัว ไม่มีใครรู้จักดวงวิญญาณอย่างถูกต้อง ในยุคทองและยุคเงินเช่นกัน ผู้ที่มีร่างกายเล่นบทบาทของเขาด้วยชื่อของเขา นักแสดงไม่สามารถอยู่โดยที่ไม่มีชื่อ ไม่ว่าลูกอยู่ที่ใดก็ตาม แน่نونลูกได้รับชื่อที่ให้แก่ร่างกาย ลูกจะสามารถเล่นบทบาทของลูกได้อย่างไรโดยที่ไม่มีชื่อ? พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า: ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาลูกเคยร้องเพลง: เมื่อท่านมานั้น จะทำให้ท่านเป็นของฉันและไม่มีใครอื่นเป็นของฉัน ฉันจะเป็นของท่านเท่านั้น ดวงวิญญาณพูดเช่นนั้น พวกเราจะไม่กราบไหว้บูชาผู้ที่มีร่างกายใดๆ ผู้ที่ได้รับชื่อในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อท่านมาพวกเราจะอุทิศตนเองต่อท่าน! ลูกไม่รู้แม้กระทั่งว่าเมื่อไรที่พ่อจะมา ผู้คนเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาผู้ที่มีร่างที่มีชื่อต่างๆมากมาย พ่อมาหลังจากครั้งที่สองของวงจร เมื่อความเลื่อมใสศรัทธามาถึงจุดจบ พ่อพูดว่า: ลูกเคยพูดเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าว่า: ลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำร่างของตัวเอง อย่างไรก็ตามลูกไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ดังนั้นลูกจะจดจำพ่อได้อย่างไร? เวลานี้พอนั่งที่นี้และอธิบายแก่ลูก: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และสะอาดประจักษ์ ไม่มี ความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ลูกไม่ได้จดจำใคร ไม่ได้จดจำพ่อและไม่ได้จดจำภาพลักษณ์ใดๆ ที่นั่นไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความสุข พ่ออธิบายว่า: ยิ่งลูกเข้ามาใกล้มากเพียงไรลูกจะเข้าใกล้สภาพอยู่เหนือบังกรรมของลูกเท่านั้น ในยุคทองมีความสุขอย่างมากในการเป็นผู้มีชีวิตอยู่ในโลกใหม่และในบ้านใหม่ และแล้วเมื่อสิ่งนั้นได้แก่ลงไป 25% ราวกับว่าลูกได้ลิ้มสวรรค์ ดังนั้นพ่อพูดว่า: ลูกเคยร้องเพลงว่า “เราจะเป็นของพ่อเท่านั้นและเราจะรับฟังพ่อเท่านั้น” ดวงวิญญาณอ้างอิงถึงพ่อว่าเป็นดวงวิญญาณสูงสุด ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กและละเอียดอ่อน สายตาที่สูงส่งเป็นที่ต้องการเพื่อจะมองเห็นดวงวิญญาณ ลูกไม่สามารถที่จะจดจ่อที่ดวงวิญญาณได้ ต้องใช้ความเพียรพยายามที่คิดว่าตนเองเป็นจุดที่เล็กอย่างยิ่ง ดวงวิญญาณ และจดจำพ่อ ผู้คนไม่ได้พยายามที่ได้ยินมิติของดวงวิญญาณ พวกเขาพยายามที่จะได้ยินมิติของดวงวิญญาณสูงสุดเพราะพวกเขาเคยได้ยินว่าท่านสว่างไสวยิ่งกว่าพระอาทิตย์พันดวง เมื่อใครบางคนได้ยินมิติเขาพูดว่าสิ่งนั้นสว่างไสวยิ่งเพราะนั่นคือสิ่งที่เขาเคยได้ยินมา ไม่ว่าผู้คนจะกราบไหว้บูชาใครก็ตามอย่างจริงจัง นั่นคือผู้ที่พวกเขาจะได้ยินมิติ มิเช่นนั้นพวกเขาจะไม่สามารถมีศรัทธา พ่อพูดว่า: หากพวกเขาไม่เคยเห็นดวงวิญญาณ พวกเขาจะสามารถเห็นดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? พวกเขาจะแม้กระทั่งเห็นดวงวิญญาณได้อย่างไร? มนุษย์มีภาพลักษณ์ของร่างกาย พวกเขามีชื่อ แต่ดวงวิญญาณเป็นเพียงจุด จุดที่เล็กมาก จะสามารถเห็นสิ่งนั้นได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาจะพยายามอย่างมาก ก็เป็นไปไม่ได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณด้วยดวงตาคู่นี้ ลูกๆ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่ละเอียดของความรู้ เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกๆ ดวงวิญญาณนั้นเล็กเพียงไร ฉันทดวงวิญญาณมีบทบาทของ 84 ชาติเกิดลูกบันทึกไว้ในฉันซึ่งทำให้ฉันต้องช้ารอย ลูกได้รับศรัทธาของพ่อเพื่อที่จะทำให้ลูกสูงส่ง ดังนั้นลูกต้องทำตามสิ่งนั้น ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารและเครื่องดื่มของลูกต้องสูงศักดิ์ พฤติกรรมของลูกต้องสูงศักดิ์อย่างยิ่งเพราะลูกกำลังจะกลายเป็นเทพ เหล่าเทพมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาใคร พวกเขามีมังกุฏสองชั้น พวกเขาไม่เคยกราบไหว้บูชาผู้ใด ดังนั้นพวกเขาจึงเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ไม่มีความจำเป็นที่จะกราบไหว้บูชาใครในยุคทอง แต่แน่นอนที่พวกเขาให้ความนับถือต่อกันและกัน การก้มลงให้แก่ใครบางคนหมายถึงการให้ความนับถือ ไม่ใช่ว่าลูกต้องมีใครไว้ในหัวใจของลูก ต้องมีการให้ความนับถือ ยกตัวอย่างทุกคนให้ความนับถือต่อประธานาธิบดี เพราะพวกเขารู้ว่าเขามีตำแหน่งที่สูง ลูกไม่ต้องก้มลงให้แก่ใคร ดังนั้นพ่ออธิบายว่า: หนทางของความรู้นี้เป็นสิ่งที่แตกต่างโดยสิ้นเชิง ที่นี้ลูกเพียงแค่ว่าคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกได้ลิ้มสิ่งนี้ไปแล้ว ลูกจดจำชื่อของร่างกาย ทุกสิ่งจะต้องมีการทำด้วยชื่อ ลูกจะเรียกใครโดยที่ไม่มีชื่อได้อย่างไร? แม้ว่าลูกคือผู้ที่มีร่างกายที่กำลังเล่นบทบาทของลูก ลูกต้องมีชีพบาบาไว้ในสติปัญญาของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาของกฤษณะเชื่อว่าพวกเขาต้องจดจำกฤษณะเท่านั้น พวกเขาพูดว่า ที่ใดก็ตามที่พวกเขามองไป พวกเขาจะเห็นกฤษณะเท่านั้น พวกเขาเชื่อว่า: ฉันคือกฤษณะ และท่านคือกฤษณะ โอ แต่ชื่อของลูกแตกต่างต่างไปจากชื่อของเขา ดังนั้นทุกคนจะเป็นกฤษณะได้อย่างไร? ไม่ใช่ชื่อของทุกคนจะสามารถเป็นกฤษณะ พวกเขาพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขาอย่างต่อเนื่อง เวลานี้พ่อพูดว่า: ลีลาภาพลักษณ์ทั้งหมดของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาและจดจำพ่อผู้เดียว ลูกไม่เรียกภาพลักษณ์เหล่านั้นว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หนุมานและคนอื่นไม่ใช่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีภาพลักษณ์มากมายแต่ไม่มีภาพลักษณ์ใดๆ ที่เป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีเทพเจ้าใดผู้ที่มีร่างกายจะเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ผู้คนใช้สติปัญญาของพวกเขาเองสร้างภาพลักษณ์ของเทพเจ้าที่มีหกถึงแปดมือ พวกเขาไม่รู้ว่าคุณคณเหล่านั้นเป็นใคร พวกเขาชื่อลูกๆ ผู้เป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้อย่างนี้ รูปร่างนอกของลูกธรรมดา ร่างกายเหล่านั้นจะถูกทำลาย ไม่ใช่ว่าภาพลักษณ์ของลูก ฯลฯ จะหลงเหลืออยู่ ทั้งหมดจะจบสิ้น ในความเป็นจริงลูกคือเทพเจ้า ชื่อที่ได้มีการกล่าวไว้คือ: เทวีสีดา เทวีนั่นนี้ พวกเขาไม่เคยพูดว่า “เทพราม” พวกเขาพูดว่า “เทวีหรือศรีมาตินั้น” อย่างไรก็ตามนั่นเป็นสิ่งผิดด้วย เวลานี้ลูกต้องทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์

ลูกพูดว่า: โปรดมาและทำให้พวกเราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์เกิด! ลูกไม่ได้พูดว่า: ทำให้พวกเรากลายเป็นลักษมีและนารายณ์เกิด! เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และชำระลูกให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากมนุษย์ธรรมดาให้กลายเป็นนารายณ์ ผู้คนเรียกผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาได้แสดงว่าใครบางคนอื่นเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาไม่ได้พูดว่า: บาบา โปรดบอกพวกเราถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและทำให้พวกเราเป็นอมตะเกิด! หรือ: ทำให้พวกเรากลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาเกิด! พวกเขาเพียงแค่พูดว่า: โปรดมาและชำระพวกเราให้บริสุทธิ์เกิด เพียงبابาเท่านั้นที่บอกเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงแก่ลูกและชำระลูกให้บริสุทธิ์ และแล้วลูกก็ถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริงแก่ผู้อื่น ไม่มีใครสามารถรู้สิ่งนี้ เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ แม้ว่าลูกมีเพื่อนฝูงญาติมิตรและพี่น้อง ฯลฯ ที่บ้าน พวกเขายังคงไม่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ

บัปตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในการที่จะทำให้อัตตาสูงส่ง จงทำตามศรัทธาที่ลูกได้รับมาจากพ่อ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่ง อาหารและเครื่องดื่มและพฤติกรรมของลูกนั้นต้องสูงศักดิ์อย่างยิ่ง
2. อย่าได้จดจำกันและกัน แต่แน่นอนจงให้ความเคารพ จงทำความเพียรพยายามที่จะกลับมาบริสุทธิ์ และคลอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน

พร: ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีโชคของความสุขและผู้สัมผัสกับความสุข โดยการใช้สมบัติทั้งหมดของลูกในเวลาที่เหมาะสม
ทันทีที่ลูกเกิดในชาติเกิดบราห์มินของลูก ลูกได้รับสมบัติแห่งความสุขมากมายจากบัปตาดาตลอดทั้งวัน เหตุนี้เอง แม้กระทั่งวันนี้ ผู้เลื่อมใสศรัทธาสัมผัสความสุขชั่วคราวเพียงแต่ได้ยินชื่อของลูก เมื่อพวกเขาเห็นภาพที่ไม่มีชีวิตของลูก พวกเขาก็เริ่มร่ำรำในความสุข ในทำนองเดียวกัน ลูกทุกคนมีโชคแห่งความสุขเพราะลูกได้รับสมบัติมากมาย เวลานี้เพียงแต่ใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่เหมาะสม เก็บกุญแจเหล่านี้ไว้ตรงหน้าลูกเสมอ นั่นคือ เก็บสิ่งเหล่านี้ไว้ในการตระหนักรู้ของลูกเสมอ และนำการตระหนักรู้นั้นไปสู่รูปในทางปฏิบัติและลูกจะสัมผัสกับความสุขต่อเนื่องอย่างสม่ำเสมอ

คติพจน์: ผู้ที่จุดตะเกียงแห่งความหวังอันสูงส่งของพ่อคือตะเกียง (deepake) ของสกุล

*** โอม ชานติ ***